

เล่ม ๑๔ แผ่นที่ ๒๖ วันที่ ๒๖ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๑๖ หน้า ๓๓๗

สารบัญ

ประกาศ การ รักษาป่าไม้	รัตนโกสินทรศก ๑๑๖	หน้า ๓๓๗
ประกาศ จัด อาไศรย สถานเที อ่างศิลา	รัตนโกสินทรศก ๑๑๖	หน้า ๓๓๘
การฉลอง พระพุทธ รูป	พระเจ้าพระชนมพรรษา	หน้า ๓๓๙
ราย วัน รัฐมนตรี ปลุกยาราชการ		หน้า ๓๔๑
ราย วัน กรมการ ของคนตรี	ประชุมที่กลีห	หน้า ๓๔๑
ความฎีกา		หน้า ๓๔๑
ประกาศ กระทรวง นครบาล		หน้า ๓๔๑
แจ้ง ความ กระทรวง วัง		หน้า ๓๔๒

แจ้ง ความ กระทรวง กรมการ	หน้า ๓๔๔
ประวัติ พระสมภาร สรรพกิจ	หน้า ๓๔๕
รายงาน กรม พยาบาล	หน้า ๓๔๖

ประกาศ

การ รักษาป่าไม้

รัตนโกสินทรศก ๑๑๖

มี พระราชเสาวนีย์ สมเด็จพระนางเจ้า
เสาวภาผ่องศรี พระบรมราชินีนาถ ธิง

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

สำเนา ราชการ แผ่นดิน ต่าง พระ องค์ พระบาท
สมเด็จพระ ปรมินทรมหา จุฬาลงกรณ์ พระ
จุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว คำรัส เหนือเกล้า
เหนือ กรมหม่อม ให้ ประกาศ ให้ทราบทั่ว
กันว่า ด้วย ทรง พระ ราชดำริที่ว่า ไม่ชอบ
สติ ใน พระ ราช อาณาเขตสยาม นัย ว่า
เป็น ย่อเกิด แห่ง ทรมัน สมบัติ และ ความ เจริญ
ส่วน หนึ่ง ควร จะ จัดการ ยั้ง กัน รักษาไว้
ใน ที่ นั้น ไว้ ให้ เจริญ ออก ราม ใญ่ อยุ่
โดย แขง แรง

ก็ เหตุ ที่ ทำ ให้ ไม่ ใน ย่า เลื่อม น้อย ดอย
ดง นั้น ทรง ทราบ ว่า ดอง ชลั พระ บาท ว่า
คือ การ ที่ กาน คัก โค่น ต้นไม้ ที่ ยัง เล็ก
ช่อม ยัง ไม่ ได้ ขนาก ทั่ว แล ควร คัก ซึ่ง
ไว้ ทำ กั้น ชด ชม ใน เมือง ตก กาน แพง
เพ็ชร แล พิไซย เป้น หนึ่ง ควร จะ ห้าม เลี้ย
ให้ เกิด ชาติ อย่าง ให้ ผู้ ไท คัก กาน พืช ไค่น
ไม่ เช่น นั้น อีก ต่อ ไป

แต่ จะ ห้าม เลี้ย หมก มิ ให้ ราษฎร นำ
ไม้ ที่ ไค่ กาน ต้น ไว้ ใน ย่า หรือ ที่ ไค่ คัก
โค่น ไว้ แล้ว แต่ เติม ไป จาก ย่า ที่ เติบว ก็
ทรง เห็น ว่า เป้น การ คัก ผล ประโยชน์ การ
หา เลี้ยงชีพ ของ ราษฎร เป้น การ เกื้อ หนุน
เดิน ไป นึก ดังนี้

จึง ทรง พระ กรุณา โปรด เกล้า ให้ ทรา
พระ ราชบัญญัติไว้ เป้น ข้อ ยั้ง ค้ำ สำหรัย
การ รักษา ย่า ไม้ ต่อ ไป ดังนี้

มาตรา ๑ แต่ นี้ ไป ห้าม มิ ให้ ผู้ ไค่ ผู้ หนึ่ง
กาน หรือ คัก โค่น ต้น ไม้ สัก ที่ ยัง เล็ก ช่อม

วิเศษ แต่ พืช หนึ่ง ไม้ ๓ คอก โดย ยี่
ไม้ ไค่ ๕ ก้าน เป้น อื่น ชาติ

มาตรา ๒ บรรดา ต้น ไม้ สัก ที่ ไค่ กาน
คน ไว้ ใน ย่า แล ไม้ จะ ยี่ ไม่ ไค่ ขนาก
กาน คัก ก็ ย่อม อนุญาต ให้ โค่น คัก นำ ไป
ใช้ ใน การ ปลูก สรร้าง บ้าน เรือน หรือ ใน
การ กุด ฝัง ล้าง ฝัง สรร้าง โยด วิศวกร ใน พระ
อาราม เป้น ต้น ไม้ ไค่ โดย ไม่ ต้อง เลี้ย ภาษี
ค่า คอ ไม้

มาตรา ๓ บรรดา ไม้ สัก ที่ ยัง เล็ก ช่อม
ที่ ไค่ จำ ไว้ ใน พระ ราช อาณา หนึ่ง มิ ให้ ผู้ ไค่
นำ ไป ขาย หรือ ผลด ฝัด ยี่ เพื่อ ทรมัน
แล ผล ประโยชน์ อื่น ๆ ยก ไว้ แต่ ได้ เลี้ย
ภาษี ตาม อัตรา หนึ่ง หนึ่ง วิ. ไค่ ต่ำ กว่า ๑
พิก ก็ เป้น เงิน ๕ สลึง

มาตรา ๔ ใน การ เลี้ย ภาษี ค่า คอ ไม้ นั้น
ให้ ผู้ ราชการ เมือง ที่ มี ไม้ ไม้ เช่น เป้น เจ้า
พนัก งาม เลี้ย แล เป้น ผู้ คัก วิชา ไม่ ชอบ สัก
ทุก ๆ คัก เมื่อ เลี้ย ภาษี แล้ว ด้วย ทรา คัก
เหล็ก ซึ่ง อนุญาต ไว้ สำนั ราชการ นั้น แต่
ถ้า ผู้ เลี้ย ภาษี จะ ย่อม ทำ สัญญา ให้
เจ้า ภาษี เป้น ภาษี ไม้ เมื่อ ส่ง ลง มา ถึง ท่า นโรง
ภาษี ไม้ คัก เลี้ย ภาษี ได้

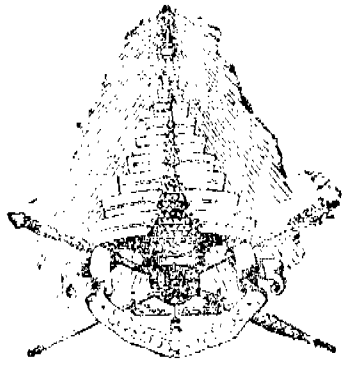
มาตรา ๕ ตั้ง แต่ วันที่ ๑ เมษายน รัตน
โกสินทร์ ศก ๑๓๑๑ ไป บรรดา ไม้ ชอบ สัก
ที่ วิก ยัง ไม่ ไค่ ๑ พิก ก็ ถ้า ยัง ไม่ ไค่

เลี้ย ภาษี ก่อน แล จะ ไม่ ย่อม ให้ ส่ง ลง
ท่า น ภาษี ขนอน ไค่ ขนอน หนึ่ง ลง มา เป้น อื่น ชาติ

มาตรา ๖ ไม้ สัก ใน ย่า ที่ เป้น ไม้ เล็ก

ก่อน วัตถุประสงค์ ไม่ได้ ชมาจ หรือ ถ้า ไม่ได้
 หมายไว้ก่อน พระ ราชบัญญัตินี้ ได้ประกาศ
 โฆษณาการ เริ่ม ถ้า ผู้ใดขึ้น งาน หรือ คัก
 โคน นี้ ก็ นำไป ขาย หรือ เพียร พยายาม
 เพื่อ จะขาย ก็ ก็ ล่อง ล่อง คำม ภาย นี้ ซึ่ง
 รัฐบาล ได้ ตั้งไว้ หรือ พยายาม เพื่อ จะซื้อ
 ก็ ก็ ผู้ นั้น มีความ ผิด ต่อ ระหว่าง โภช
 ำคุณ ไม่เกิน กว่า ๓ เดือน หรือ ต้อง เสีย
 ำปร้อย โทษ ไม่เกิน กว่า ๕๐๐ บาท หรือ
 ทั้ง จำ แด่ ปรม ด้วย ทั้ง ๓ สถาน และ ไม่
 ำนี้ ๕๗ ของ หลวง ด้วย

ประกาศมา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตน
 โกสินทร์ ศก ๑๑๖ เป็น วันที่ ๑๐๕๓๓ ใน รัชกาล
 รัชชูปันนี้

ประกาศ จัด อาไครย์ สถาน ที่ อ่าง
 คีลา รัตนโกสินทรศก ๑๑๖

มีพระ ราชเสาวนี้ ใน สมเด็จพระ นางเจ้า
 พระบรมราชินี นารถ ซึ่ง ดำ เริ่จ ราช การ
 แผ่นดิน ต่าง พระ องค์ ดำ เริ่จ เห็น เกล้า เกล้า จึง ว่า
 ได้ ทรง ทราบ ฝ่า ลอของ ชลิต พระ บาท ว่า ทุกวัน นี้
 ผู้ มี ขรรคาคัก ก็ แล คุกหยก ก็ ฟอ คำ พานิช
 ทั้ง ฝ่าย ไทย และ ชาว ต่าง ประ เทศ ที่ บัวย

เจ็บ จะ ออกไป พัก รักษาตัว ตาม ชาย ทะเล
 ภา อากาศ ขริ สุทอ มีความ สำบาก อยู่ บัวย
 ชัก สม ที่ อาไครย์ สถาน ที่ พัก ตาม ชาย ทะเล
 แล ทรง ทราบ ฝ่า ลอของ ชลิต พระ บาท ว่า คัก
 หลระ มี อยู่ ที่ คำบด อ่าง คีลา หลาย หลั แต่
 ชัก รุก ทรอก ไทรม อยู่ เพื่อ พระ ราช ประสงค์
 จะ ทรง ส่ง เกราะ ที่ แล ขรรคาคัก ซึ่ง จะ ต้อง
 ออกไป รักษาตัว ตาม ชาย ทะเล แล จะ เกลิม
 พระ เกียรติยศ ใน พระ บาท สม เจริ้ พระ เจ้า
 อยู่ หัว ใน เมศล สร้อย การ เกลิม พระ ชนม
 พรธนา ใน ที่ ที่ ทรง ดำ เริ่จ ราช การ แผ่นดิน
 ต่าง พระ องค์ ครอง นี้ ซึ่ง ทรง พระ กรุณา
 ไป รด เกล้า เกล้า พระ ราช ทาน พระ ราช ทรมัย ใน
 ส่วน พระ องค์ เปน เงิน ๒๐ ซึ่ง ให้ พระ
 พนม สรินทร ซึ่ง หลวง ว่า ราชการ เมือง
 ชลบุรี จัก การ ซ่อมแซม คัก หลวง ที่ คำบด
 อ่าง คีลา ขึ้น ๒ หลั ไว้ เบน ที่ พัก อา ไครย
 ของ ผู้ ซึ่ง จะ ต้อง ออกไป รักษาตัว ตาม ชาย ทะเล
 ต่อ ไป ในภาย ภาย นี้ เมื่อ การ ซ่อม คัก นี้ สำ เริ่จ
 แล้ว ไป รด เกล้า เกล้า ให้ เสนา ยัก กระ ทรง
 มหากไทย จัก การ รักษา ให้ เรียบ ร้อย แล ให้
 มี ข้อ บัญ คัย สำ เริ่จ การ รักษา นี้ ตาม สมควร
 ถ้า ผู้ใด จะ ขออนุญาต ออกไป อาไครย์ พัก
 รักษาตัว ที่ คัก หลระ แห่ง นี้ ก็ ให้ มา ขอ ท้อง ทรา
 เสนา ยัก กระ ทรง มหากไทย ออกไป เบน สำ คัญ
 ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๖ กันยายน
 รัตนโกสินทรศก ๑๑๖ เป็น วันที่ ๑๐๕๓๓ ใน รัช
 กาล รัชชูปันนี้